

Mit spørgsmål til hr. Ole M. Nielsen lyder: Kan det, at netop erhvervslivet er undtaget, og vi vil prøve nogle alternative løsninger, inspirere hr. Ole M. Nielsen til at arbejde videre med forslaget?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det er jeg helt opmærksom på, og det er også nødvendigt. Men netop fordi erhvervslivet er undtaget, som det også skal være, hvor meget får vi så egentlig reduceret trafikken? Det er en pengemaskine, og det er selvfølgelig o.k. at vælge at kræve skat op på den måde, men jeg tror mere på kørselsafgiftssystemet.

Jeg tror ikke, det er realistisk at få trafikpresset i en storby som København reduceret ret meget i forhold til det, vi har i dag, men der er jo også andre midler. Man har begrænset antallet af parkeringspladser, og det fungerer jo helt udmærket, og jeg synes sådan set ikke, at det er trafikpresset i den indre by, der er det helt store problem. Det er trafikpresset ind mod byen, der egentlig er problemet, og selvfølgelig også fordelingen af den trafik, der skal placeres i udkanten af byen. Derfor er det for mig at se mere et spørgsmål om udbygning af den kollektive trafik, så den betjener alle hjørnerne og man kan stige om og komme de rigtige steder hen inden for en rimelig tid. Jeg synes mere, det er det, det handler om.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Søren Kolstrup som ordfører for forslagsstillerne.

Søren Kolstrup (EL):

To modeller står over for hinanden. Man kan ønske en ren by, hvor der er rum til ældre, til børn og til alle, som ønsker at kunne bevæge sig frit. Man kan ønske en by, hvor børn trygt kan bevæge sig, hvor alle trygt kan bevæge sig, og man kan ønske en by, hvor det er muligt at trække vejret, hvor børn og ældre kan leve trygt, og hvor vi kan lave en forebyggende sundhedspolitik.

Man kan også vælge at tage bind for øjnene og ønske en by med øget trafiktrængsel og stigende miljøproblemer. Man kan også ønske en by, hvor folk, der er totalt afhængige af den kollektive trafik, ikke kan komme frem, og man kan ønske en trafikpolitik, der både er miljøfjendsk og hamrende asocial.

Forslaget om bompenge i København og Århus er bare et redskab til, et forsøg på at løse op for den problemstilling, og jeg skal indskærpe, at tankegangen bag forslaget er – jeg tror, det var fru Bruun-Vierø, der var inde på det – at hver eneste krone, der opkræves, først og fremmest skal bruges til at sikre øget fremkommelighed for den kollektive trafik, så man får en langt, langt bedre service i den kollektive trafik.

Det eneste punkt, jeg er enig med Venstre i, er, at det er utrolig vigtigt, at den kollektive trafik fungerer. Men det forudsætter, at den har en høj regularitet, og at der er utrolig mange fintmasketede tilbud, og det forudsætter også, at man ikke sparer på den kollektive trafik, som man med Venstre i spidsen gør en lang række steder.

Jeg kan konstatere, at Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har sympati for forslaget, og jeg synes, det er vigtigt, at vi, der deler denne tankegang, arbejder videre med den. Jeg synes også, det er vigtigt at konstatere, at der, hvis jeg skal være meget forsigtig, er i hvert fald mindst ét parti ud over de nævnte, som er indstillet på at sige helt principielt, at hvis der er et flertal for bompenge i København og Århus, skal der også være mulighed for det. Det var konklusionen på det, fru Gitte Lillelund Bech sagde, selv om fru Gitte Lillelund Bech ikke var begejstret for at sige det ligeud.

Endelig forstod jeg den socialdemokratiske ordfører, fru Lis Greibe, således, at hvis der kan dannes et flertal for ideen i en af de nævnte byer, vil man på en eller anden måde lade sig påvirke af det. Det var selvfølgelig interessant, men der var dog ingen fast konklusion.

Efter De Konservative og CD's anskuelse er der tale om jagt på bilister: Nej, det er der ikke tale om. Der er tale om en fredeligsgørelse, så alle – både dem, der benytter den kollektive trafik, og de få personer, som er afhængige af bilen – får mulighed for at komme frem. Derfor er det en meget, meget forkert indfaldsvinkel, man bedømmer forslaget ud fra.

Vi er i en situation, hvor vi kan konstatere, at Københavns Kommune selv i sommerperioden, hvor der dog plejer at være en udtynding, har haft stigende problemer. Vi kan konstatere, at på nogle tidspunkter er det sådan, at fremkommeligheden for busserne er så dårlig, at man faktisk hurtigere kan tilbagelægge strækningen til fods, og det er altså de problemer, der er skabt af den by, som fru Gitte Lillelund Bech kan lide. Det er ikke mig, der insisterer på at gå, og det er ikke mig, der insisterer på at ride, men det kunne